

der ikke betales nogen Rente, at en saadan da ligefrem skal give Underskud ved Driften. Hvis den højtærede Landbrugsminister vilde sige til Medlemmerne her i Salen, om de uden nogen Ydelse vilde overtage Fiskegaardern dernede, ja saa er jeg overbevist om, at vi alle vilde skynde os og sige: ja, lad os bare faa fat i den — det vilde vist enhver sikkert hellere end gerne. Men saa maa den heller ikke drives saadan at den giver et Underskud af 1,500 Kr. aarlig. Jeg haaber derfor, at den højtærede Landbrugsminister vil være opmærksom paa disse Forhold dernede og faa en saadan Ordning indført, at vi i Stedet for Udgifter maa kunne faa en Indtægt ud af Frijsenvold Laksegaard.

Reventlow: Jeg vil blot tillade mig at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det ærede Medlem mente, at naar Landboforeninger benytte det foreslaaede Beløb af 2000 Kr. til Understøttelse af Landbrugskursus for Husmænd med Pligt til selv at tillæge en lignende Sum, behøve de blot at tage disse Penge ud af andre Beløb, som de hæve af Statskassen. Det er ikke Tilfældet. Landboforeningerne faa intet som helst Beløb udbetalt af Statskassen, som de kunne benytte paa den Maade, intet som helst. Naar de skulle anvende et lignende Beløb som det, der her er foreslaaet, af deres egne Midler, ere de ogsaa nødte til i Virkeligheden at tage det af deres egne Midler. Som det ærede Medlem ved, fremkommer disse jo hovedsagelig ved Medlemsbidrag — der er dog ogsaa noget, der kommer ad andre Veje, ved Bidrag fra private f. Eks. — men af Statskassens Penge kunne de ikke benytte noget paa den Maade. Det var kun det, jeg gerne vilde oplyse om, for at der ikke skal komme nogen Misforstaaelse paa dette Punkt.

Knudsen: Jeg har tilladt mig at begære Ordet i Anledning af Ændringsforslag Nr. 44, der gaar ud paa at nedsætte Bevillingen til Frijsenvold Fiskegaard med 500 Kr. Det ærede Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds (Bjerre) henstillede i den Anledning til den ærede Landbrugsminister, at der ikke neden for Randers Sønderbro blev faret stærkere frem mod Fiskerne og lagt dem flere Hindringer i Vejen for at udøve deres Erhverv, end det var sket fra den tidligere Fiskegaardsejers Side, før Staten overtog Fiskegaardern. Jeg slutter mig fuldt ud til, hvad det ærede

Medlem for Randers Amts 3dje Valgkreds i saa Hensende har udtalt, men jeg vil tillige dertil knytte den Henstilling, at den højtærede Minister heller ikke oven for Randers Sønderbro farer stærkere frem mod Fiskerne end det absolut har Hjemmel i den Højesteretsdom, hvorved Fiskegaardens Privilegium blev slaaet fast. Denne Højesteretsdom gaar som bekendt ud paa, at der ikke maa fiskes med Redskaber, hvorved Fiskens Opgang til Fiskegaardern hindres eller hemmes, men det synes, som om Opsynsmændene derovre have en noget anden Opfattelse af hele Stillingen, og som de foretage Skridt, der gaa betydelig ud over, hvad denne Højesteretsdom foreskriver. Det er saaledes meddelt mig, at man har drevet det saa vidt over for Fiskerne, at man, naar de ikke have været til Stede, have løst deres Baade, naar disse have været forføjede ved Land, og ladet dem drive nedad med Strømmen, saa de enten have mistet dem eller haft vanskeligt ved at finde dem. Det er meddelt mig, at man er gaaet i Land, har bemægtiget sig Fiskernes Garn, naar de have været uden for Broen, hvilket ikke kan siges at være i Overensstemmelse med denne Højesteretsdom; thi efter den skal man holde sig til den Handling, der bliver begaaet, hvorved Fiskenes Opgang til Fiskegaardern bliver hindret eller hemmet. Men det er mig meddelt, at der er optaget fast Garn, som har været opstillet uden for Hovedstrømmen, saa at de ikke i mindste Maade hindre og hemme Fiskenes Opgang til Fiskegaardern, men man har alligevel optaget Garnene, og Fiskerne have ikke kunnet komme i Besiddelse af dem igen. Der synes ved denne Fremgangsmaade at gøres Forsøg paa at skabe en anden Ret med Hensyn til Fiskeriet i Randers Fjord, end der hidtil har eksisteret i Henhold til de Love, der til nu have været gældende. Jeg vil i saa Henseende minde om, at før den omtalte Højesteretsdom faldt, faldt der en Overretsdom, som omstødte den Eneretsbetragtning, som Fiskegaardsejeren tidligere havde gjort gældende. Og efter at denne Overretsdom var falden, og lige indtil Højesteretsdommen faldt, som præciserede Dommen paa en anden Maade, lagdes der ikke Fiskerne nogen Hindring i Vejen. Det maa da altsaa betragtes, som om Opfattelsen har været den, at Fiskevandets derovre har været tilgængeligt for Befolkningen i Almindelighed; men det er jo ikke den eneste Betragtningssmaade, man kan gøre gældende, og det er ikke det eneste, man kan holde sig til, naar man spørger,